

جاستقی جری

ماعاز مالیک ۋلى

دۇنیهنى كۈڭلىم كەزەرىڭ

ۋلتار باسپاسى

责任编辑：扎克依拉
责任校对：别克

图书在版编目 (CIP) 数据

飞翔的心：哈萨克文/马哈孜著. —北京：民族出版社，
2008. 11
(青春之歌丛书)
ISBN 978-7-105-09764-7

I . 飞... II . 马... III . 诗歌—作品集—中国—当代—哈
萨克语 (中国少数民族语言) IV . I227

中国版本图书馆 CIP 数据核字 (2008) 第 187916 号

民族出版社出版发行

(北京市和平里北街 14 号 邮编 100013)

<http://www.mzcb.com>

迪鑫印刷有限公司印刷

各地新华书店经销

2008 年 12 月第 1 版 2008 年 12 月北京第 1 次印刷

开本 850 毫米×1168 毫米 1/32 印张：6.625

印数：0001—2000 册 定价：10.00 元

ISBN 978-7-105-09764-7/I · 1997 (哈 267)

哈文室电话：010-64228006 发行部电话：0991-2854817

010-64211734

«جاستق جىرى» اتى تىزبەكتى كىتابىتاردىڭ رەداكسييە القاسى

باش جوبالاوشى: «المجان نۇرۇعازى ۋلى

رەداكسييە القاسى (قاراق ئىرىنسىڭ ئەقاوېت ئارتىسى بىسىنشا):

امانتاي ئابدىقان ۋلى، امانتاي ساعات ۋلى، اقان كارمەن ۋلى،
اكبار ئاجىت ۋلى، «المجان نۇرۇعازى ۋلى، بالاپان راپاتوو،
باقىتىلە توقتاسن ۋلى، بەڭ دوگىي ۋلى، بولات قازىز ۋلى،
ملۇبای ئېلىقاسىم ۋلى، ماقسات نۇرۇعازىن، مۇناي ئابىلماي ۋلى،
قاپاس اسىدىن ۋلى، تاپىي قايسقان ۋلى، تولەپىاي دوشق ۋلى

《青春之歌》系列丛书编委会

总策划：阿里木江·努尔哈孜

编 委：阿曼太·阿布得汗

阿曼泰·沙哈提

阿汗·卡尔满

艾克拜尔·米吉提

阿里木江·努尔哈孜

巴拉番·热巴托夫

巴克特拜克·吐哈塔西

别克·杜凯

波拉提·哈孜叶孜

叶鲁拜·阿布里哈斯木

马合萨提·努尔哈孜音

木耐·阿布力拜

哈帕斯·艾塞因

塔帕依·哈依斯汗

托列吾拜·多西合

ماعاز مالک ۋىلى

اۆتوردىڭ اناسى زىلەقا قالىي قىزى جانۇياسىنداعلار

اۆتور نۇرلان اىيۇپ ۋەلىمەن بىرگە

جۇبايى زياشجان
داۋلەت قىزىمەن بىرگە

ماز مؤنى

1	جۇرەگىم نەنى سەزەسىڭ
10	كوش
21	تالاپىكەردىڭ ئىلاشارى
30	بولمىس الدىندا
37	دوب
41	سايلام
48	كۈشىل راڭى
63	سەزىم وگەي اقلىعا
91	كۆالىك
101	بىز عاردىڭ ئىزى
113	ئېز ده ئېر كەزدە
121	ارقاۋ
131	تۇنق ئومىر
137	تۇڭەمەس تۇندەر
147	مەنلەق قادىرمەندى ده ”وتىرىكشى“ اكەم
153	تاس تۆسکەن جەرىنە اوېر
164	بورىكتى
172	ال سوندا . . .
174	جولدىياق
194	ازىدادان المسا

بهرگئی کەلگەن ادامعا ایامای ئابارىن بەرەدی ھەمن عوي ! ونىڭ
جاننان اسقان سۇلۇ ماريا اتى اىھلى ، ودان تۈغان لىينا دەگەن
جالعىز قىزى بار . ھەۋىنىڭ دە بىلىمىنە كوركى ساي . بۇرالعان
جۇرىستەرى قاندای اسم ! جولدا سالىح لاقازىمىدەرى جارقىلداب ،
اسكەري فورماھەن كەلە جاتقاندا جولىغا قالغان اسکەرلەر ھشقاندای
قىلمىسى بولماسا دا ، جۇرەكتەرى "دېر" ھتىپ ، وڭدەرى قۆارىپ ،
ئۆزىن تارتىپكە شاقىرىپ ، اسكەري شەس بەرەتنىن . ول سالىحتىڭ
قاتالدىعىنان ھەمس ، ابرويىنان ھەدى . ال ، اىھلى مەن قىزى جولىغا
قالغاندا ، اسرەسە ، جاس اسکەرلەر قاراداي قىسىلىپ ، كۇشتى
نۇردان جاسقانغاندای جانارلارى جىپىلىقتاپ ، جاناسىپ ئوتىپ كەتتە
كەنەن كەيىن بارىپ بۇرلىپ قاراۋۇا اۆھس ھەدى . ول ولاردىڭ
تاكاپارلىعىنان ھەمس ، قايتا جان سۇيىندىرەر سۇلۇلىعىنان ھەدى .
ماريا ورتا جاستارعا كەلىپ قالسا دا ، قىزغا بەرگىسىز سۇلۇ
ھەدى . سۇڭھاق بويلى ، الاۋلاغان اق بورتە چۈزدى ، ولىكەن قارا
كۈزدى بولۇمەن بىرگە اپپاق ماڭدایى مەن تاماعنىدا ئېر تال ئاجىم
كۈزگە تۈسپەيتىن . ئۆزى اسكەري مەكتەپ تاۋسىپ ، تاربىيە كور-
گەندىكتەن دەنەسى دە سىلغان شىمىر ، بەلى دە ئىتىپ-تاك . ھكى
جائى ئىسال جىرىق ، كەۋدەسىمەن تۇتاس قارا كويىلەگىن كىيىپ ،
جۇرىپ كەتكەن قىيمىلى قاراعان ادامنىڭ قۇشتارىن قوزدىرمائى
قويماؤشى ھەدى . ودان تۈغان قىزىن نەسىن ايتاسىڭ ، "ون ھكىدە
ئېر گۇلى اشىلماي" جاڭا تولىسىپ الاۋراپ كەلە جاتقان بەينەسى
شەشەسىنەن اۆمايدى . ادەتتە ، جاستار اۋاشادا قالجىڭ ايتقاندا دا
لىينا حايلى ايتپايتىنىز . ول "بىلىنىپ قالادى" دەپ قورىققانىمىز
ھەمس ، قايتا ، ونداي ارزان قىلغاقتارعا تۈزۈق ھتىپ سوپەلەۋگە^{ئەلەنلىك}
قىمايتىنىز . ماريا جەڭگەيدىڭ ارەكەتى قانشا سەرى-سەتەر بولغانىمەن مىنە-
زى ئۇلىپاداي ، جايدارى ھەدى . كەيىر سالىحقا جۇمىسىن باتىپ ايتا

المعان اسکرلر ماریا ارقلی ئېتىرىپ الاتن . ماریا مۇقتاجى
تۇسکەندەر دىڭ شەن-شەكىپەننە قاراماي جاردەمەستەن . قىزىق ،
ماريا اپايدىڭ سول اق كۈگىلدىلىگىنەن كەۋمىز بىردىي پالەگە
قالىپ ارهەڭ قۇتلۇمامىز . ادھىتە ، ماريا مەن سالىخ ئېرى-ئېرىن
سوندای سىلاپ ، اياالاعانىمەن ، زالى-ئۆزىمىي الدىندا استە پارىقى
قارامايىتنىن . بىلەتىنەر دىڭ ايتۇنىشا ، سالىخ سول تۈزىمىشلىكى-
مەن ھېبىگى جانبىپ ، اتى جو عارىغا ئالىم بولغان دەيدى .
قىستىڭ اقىرعان اقپانىنىڭ ئېرى كۇنى بولاتن . تاۋدا مال
باعاتىن ، بالالى-شاعالى ، كەمباعالدالاۋ ، ئۆزىم جانىمداي جاقسى
كورەتن جالعىز ناعاشىم بار بولاتن . ئېرى كۇنى مەننى بىزدەپ
كەلىپتى . قۇرت ، پىسقان قازى-قارتا سياقتى سالىم ساۋىقتى بار .
قايتارىندا :

— جا ، جيئن ، مهن قايتاين . ازин-اۋلاق ئۇيىمتاييم بار
هدى ، ول وزىڭنەن باستقا ھشكىمنىڭ قولىنىان كەلمەيدى . بىيىل تاۋدا
قاقسقىر قاتتى بولىپ تۇر . قانشا ھلدىڭ ماللىن شىعىندىپ كەتتى ،
بىزدەن دە برئەشە وۇساقتى شىعىندادى . بارغان سايىن باسىنىپ
الدى . جازاسىن بەرەمىز بە دەسەك ، كىشى-گىرىم ماناپولكەلدر
(ول كەزدە مالشىلاردىڭ قولىنىداعى مىلتىق جىيلماغان كەز) ھس
قاپتايدى ، ۋلكەن مىلتىقىنىڭ وۇي جوق بولىپ ، سونىمەن وزىڭە
كەلىپ قالغانىم . بار بولسا ، ھلۇ تال بەر . بولماغاندا ، تابىلغاننىشا
بەر . جوئارى باعادا الامن ، — دەپ جابىستى .

نیما قویمای: ای، جیهن، تابا المایمن ده گنهنیک رویات. بولماعاندا، بهس تال بولسا دا تاؤپ بهر. اناو چمردیک توینهنه که لگهن جامان اعاخنیک مه سله لده سین قایتارما، ده پ اعالیعی من جالنیشن قاتار نسته تئی. کوپتهن بھری کمزیکپه گمن جالعیز ناعاشمیک

تابىڭدار، بىلگەن بولساڭدار، قايدا كەتتى؟ بىلمەسەڭدەر، كىم
الدى؟—دەدى قاتالقۇنمن، شەكەمنەن سوق تەر بۇرقەتىپ،
اياعىمنىڭ جانى كەتىپ، بىر دەمدە اعاشقى اينالىپ قالغاندای بولدى.
ماريا اپايغا قاراسام—جايدارى ئجۇزى تاتارىپ، كۈلىم كوزى وشـ
قىن اتىپ، شاعىر ماقتنىپ، جۇپ-جۇقا، قىپ-قىزىل ويماق ھرىـ
كۆگەرىپ، دىرىلدەي قالپىتى. كوز الدىم قاراۋىتىپ، مىڭىعىـدىـ
حى لېيىمىدى "جاز" ، "قىلىمسى" دەگەن كەسکىن-كەسکىن وعمـ
دار نايىز اعايىدai وسىپ وتتى. "ئيتىڭ يەسى بولسا، ئبورىنىڭـ
ئاتاڭرى بار" دەگەندەي، شالا جابىلغان ھىكتەن ئىزدىڭ احۋالـ
مىزدان حابار تاۋىپ تۇرغان لينا كىرىپ كەلىپ: مەمەھىپ
—اكمە، ون تالـ وقتى مەن ئىبر ساباقتاسىما بەرگەمن،
شەشەمنەن سۇراۇانىمدا بەرمەگەن سوڭ، ايتپايمىن، ولى ساـ
باقتاسىمنىڭ وزى جالعىز وتراتىن مالشى كەن، قاسقىر تالاـ
مالىن جەپتى. سۇراۇاننان كەيىن جانىم اشىپ بەردىم. ئىبر جولـ
عى قاتالىعىم، ھندى قايتالامايمىن، قالاي جازلاساڭىز دا رازـ
مىن، —دەپ اكەسىنىڭ الدىنا كەلىپ جۇڭنىپ وترى كەتتى.
قىزىنا بىزبارلى ئجۇزىن بۇرغان ول، ئسۇت پىسىرىم وندەمەيـ
وترىپ بارىپ: مەمەھىپ
— سەندەر بولساڭدار اوپر جازا بەرەر ھەدىم، —دەپ بىزگەـ
قارادى. ونان سوڭ قىزىنا، — سەن انا جەرگە وترىپ، دەرەۋـ
تەكسەرۇ جاز، —دەپ وزى سوپەننىپ تۇرغان ستولدىڭ قارسى جاقـ
باسىن نۇسقادى. بىزگە، — سەن كەۋىڭ شىعىپ كەت! —دەپ بۇـ
يىردى. مەمەھىپ
اوپىز وىگە ماريا اپاي كەۋىمىز دە سۇغا كەتكەن ادامىاي ھەـ
گىرەپ شەقىقىق. كەۋەسىن قولىمەن باسقان ماريا اپاي: مەمەھىپ
— قۇداي ساقتادى، كەۋىمىزدى لىينادان باسقا ھشىكىم قۇتقاراـ
المايىدى. مرتەدە وقتى سەن العاندا ول دا كوردى ھەمسى پە، اكەسىـ

ونى جانىنداي جاقسى كورەدى . امالسىز قالدى . بايقۇس ، مەن ئۇشىن جابرلەندى-اۋ ، دەپ كوزىنە جاس الدى . مەن مەن اماريا اپاي مەن سالىح اعانىڭ كۈنەگى بەرەكەسنىنە ، تەرەزەلەرنىڭ تەڭدىگىنە قاراپ ، مۇنداي جاعدایدىڭ شەعەرى توپسىدە . مە دە كىرمەپتى . سودان باستاپ سالىح اعايىدىڭ الدىندا سۇرلىنبېۋە . دى ئۇنمى ويلاپ جۇرەتن بولدىم . بېرىجە كىسەننى كۇنى . ئۇس اۋا سالىح اغا سىرتقا شىعاتىن بولا قالدى . ساپ-سارى الا كىينىگەن ولى ماشىناسىنىڭ الدىننى ورىنلىدىعىنا سالاۋاتپىن جايعاشتى . جۇيرىك ماشىنا ندى ادىمىن اشا بەرگەنده : قايت ارتقا ! بىرەممم ومىت قالپىتى ! دەپ بۇيردى . ولىكەن قاقپادان ئوتىپ ، كادرلار وتباسى تۇراتىن كىشى قاقپانىڭ الدىنا تۇرا قالغان ماشىنادان تۇسکەننەن كەيىن ، داعدىم بويىنسا مەن دە هەر ئۇستىم . قاقپا كۈزەتشىسى ئەمان ئەن . بېرىجە زەمال دەپ ھىدىم ، وېيىخىزگە قاراي كەتتى ، دەدى . قاشان كەتتى ؟ دەپ باسىن وقىس بۇرۇپ ، ايدىنلىدى كوزىن قاداغان ولى :

— جىيرما مىنۇتتاي بولدى ، دەگەن كۈزەتشىنىڭ سۈزدەنىڭ اىاعىن ھستىمەي جۇرۇپ كەتتى . اىاعى دا جىلدامداپ ، ارەكەتى دە داعدىسىنان وزگەشە . مەن دە هەر جونەلدىم . ”جاڭا عانا جولقىپاپ پا ھىدىم“ دەپ وزىنە وزى كۆبرلەپ كەلە جاتتى . باستىدە عىمنىڭ ماڭگىلىك قانىنا سىڭىن سالاۋاتتى جۇرسىنەن بىرەممەدە جاڭلۇغانىنان مەن دە سەكەم الا باستادىم . ”حامىت سورىڭ قاينىيائتنىن بولدى“ دەدىم شىتى . ”ءاي ، ماريا اپايدى وندايغا قايتىپ قىياسلىقى ئەپلىقى ئەپلىقى . حامىت دەگەن وسى چەردىڭ اىگىلى جىلىپوسىنىڭ وزى . هل ونىڭ سىرتىنان ”سايتان حامىت“ ، ”جه-

زوکشە حامىت“، “ساياق حامىت“ دەگەن لاقامىن قوسىپ ايتاتىن. ول ئوزى ورتا بويلى ، قالجىڭباش ، سوز شەڭ ، انشىلىگى ، گارمۇز-شىلىقى بار ، قىزىل شىرايلى ، كۈلسىم كوزدى ، قاعىلمەز ، سۈلۈچادام . كۆئىل اشۇ ، توپ-تومالاقطانى دىر-دۆدىڭ ئوراعاسى سول . ئوزى ئېرى ئولىمىنىڭ كىشكەنە ماشيناسىن ايدايتىن . قاۋەھەستەر-گە قاراعاندا ، سالىح سياقتى ول دا ۋەكەن باشى بولماقشى ھەمن ، ستىل ماسەلەسى جاقسى بولماي وسە الماعان سەكىلدى .

تەز-تەز جۇرگەن باستىقپەن بىرگە ھىسىك الدىنا دا جەتىپ كەلدىك . كۇمان دۇرسى شىققى . ھىسىك شىنەن ئىلىنىدىپتى . ”وسى ماڭايىدان جەمتىك اڭدىعالى تالىي بولدى . شورا ياق قاسقىر-عا!“ — دەپ باستىق تەبىنگەندەي قۇلاعن ھىرىكتىڭ ساڭىلاۋىنا تاقاي قالدى . ئۆي شىنەن ھر-ايەلدىڭ داۋىسى ازەر ھەستىلدى . ”وتىز جىل الداپ ، قوي تەرىسىن جامىلغان سالداقى قاسقىر“ دەپ ازۇ ئىتسى شقىرلاپ ، كۇرەكتەي قولىمەن جان قۇرالدىڭ جالپاچ شوپىننىن ۋەكتىپ جىبەرەردەي قىسىپ ، قابىننان سۇپەرپەدى دا ، تاڭدایىنا وق ايداپ ، شاقىپاعن قايىرلىپ ، ”قاىزىر بۇگىن دۇنييە ورتەتىپ كەتسە دە قاتار جاييراتپەساصام ، باللهم!“ دەپ ھەن كۆزى قان شاشىپ جانە تىڭدارى . ”قايران ماريا ! سورلى حامىت ! مىنا سۇم كۆزىم قانعا بويالغان دەنەلەر ئىڭدى كورەتن بولدى-اۋ!“ دەگەنندە ، بويىمدا جان قالمادى . تۇرا قاشام با دەسم ، اشۇلى ارىستاننىڭ قىتلەختىپ ، الدىمەن مەن جاييرايىمن با دەپ زارەم ۋەشتى . سالىح از كەشىگىپ ، اىياعىمەن ھىرىكتىنى ھندى تەبە بەرىپ ، وۇدەن شىققان اىھل داۋىسىنا قايتا قۇلاق ئوردى . وتنىگەن اىھل داۋىسى قاتىراق شىققى .

— ھندى رەنجىمەي شىعىپ كەتىڭىز ! هل كورسە نە بەقىم قالادى . اكەمەدىي ادامسىز ، تورىڭىزغا بىلمەي توستىم ، ۋىالمائىدى كەننسىز ، بالاڭىزداي ادامنىڭ جانىن جارالاپ ، تۇنۇعن لايلاپ ،

تهز که تئیز ، شەشەمنىڭ دە كەلەتىن ۋاقتى تايىپ قالدى . — جانم ، ولاي دەمە . نە دەسەڭ دە كۈنەين ، ئار دايىم كەزىگىپ تۇرایيقشى . ادام كوشلىنىدە ئۆلکەن-كىشىلىك بولمايدى . جانم قۇرداس سەئىمەن . جولىڭا شىبىن جانم پىدا ! — اللـاـي ! ساقالىڭىز باقىپ كەتتى . قويىڭىزشى ھندى ، اكەم بىلسە جانمىزدان اىيرىلامىز . — شىركىن-اي ! قازىر ولسم ارمائىم جوق . وسى كۇندى ويلاعالى قاي زامان ! ئېرى جىل اڭدىپ ارەڭ جەتتىم . منە ، عاجاپ ، لىيانىڭ داۋىسى . سايتان حامىت دەسە دەگەن-دەي-اق ! ”سايتان ادامنىڭ ھتى مەن تەرسىنىڭ اراسitan جول تابادى“ دەۋشى ھدى ، مىناق سونىڭ ئىدال ئوزى عوي . جاۋماي جاسىل تۇسکەندي بولدى . ”ون ھىدە ئېرى گۈلى اشىلماغان قايران ارۋا ! شاشىلغانىمەن قويمىي ولگەن جەرىڭ-اي“ دەگەن قىيالدا تۇرغانىمدا ، شىتەگى ئوزدى مەنەن دە اتنىق ھستىگەن سالىخ ھسىك . كە جابىسىپ قالغان باسىن تارتتى دا ، سەنەدلەپ بارىپ كوزىن جۇمپ ئېراز تۇردى . جان قۇرالىن قابىنا قايتا سالىپ ، جالىن اتا ئېرى كۈرسىنېپ الدى دا ، قايتا سىرتقا قاراي ئجۇردى . اياعنى اۋىرالىپ ئجۇرىپ بارا جاتتى . ئجۇرىپ بارا جاتتى . . . ماشىنانيڭ جانىنان وته شىقتى . مەن دە كەلە جاتىرىم من ارتىندا ، سول جۇر-گەننەن ئجۇرىپ ، كوز ۋىشىنداعى قاباققا كەلىپ تۇردى دا قالدى . كوزىن كوكچىيەكتەن الماي تۇرىپ ، ئېرى شاي قايناتىمنان كەيىن ، تۇ سىرتىندا تۇرغان ماعان : — جىگىتىم ، هەزەن ئەنلىك ئەنلىك ئەنلىك بولادى . ”مالىم جانىنىڭ سادا عاسى ، جانم ارىيەننىڭ سادا عاسى“ دەگەندي ئۆزىم دە ھندى ۋۇتىم . ھىسىدە بولسىن ، ھرجىگىت اۋزىنا بەرىڭ بولۇرى كەرەك ، — دەدە . . . سەئىمەن ئەنلىك بولادى . رەزىك بەرىپ ۋۇتىم ، باستىق ! — دەدە ئەنلىك بەرىپ . سول جەرددە ئۇنى .

سیز ئوش ساعاتتای تۇرپپ ، دەنەمیز مۇزداپ ، قاس قارایا قايتە .
تىق . شووفەر ماشینادا ئىلى وتمەكەن ، بوزارپ توڭىپ كەتپىتى .
سول جابۇلۇ قازان جابۇلۇ قالا بەردى . ئبارى دە ئاز-بایاعىسىن -
دای . لىينا دا سول پاك تە ئسابىي قالپىمەن ھركەلەپ جۇرە بەردى .
تەك حامىت قانا وسى ورنىنان باسقا ئېرى ورىنغا الماسىپ كەتتى .
بارغان جەرى كىشكەنە ماشىنى بەزامەپتى . جۇك ماشىناسىن ايداپ
ئجۇرە كەن دەپ ھستىدىك .

شکله لال لة رسکله ، پیغام نهه یندهمه ، پیغام بیلکل لامه ریخه . سند
بریتیماع پیچه پیچه پیچه هر دن فتحه ، شمع ریخه ، اکتمله بیچهش ، خد
شنسمه لایلک لایلک ، هه ریخه . ریخه کانه ریاهنه ، ایلک ریاهنه ریاهه .
ریخه هه علیمه پیچه پیچه هه کوش . مه گاله راهه اه لئیه ، ریخه
پیچه بیسلیلا لختیه هه . ندیک بیلکل لعنه ، پیچه لکه مسنهه ، خام
پیچه کوش . ئېبىزدىڭ قازاق قاناد کوشە مە ؟ جوق . کوشپەيتىن
ھشنارسە بولماق ھەممىس . قوزعالىستايمىلاردا کوشەدى ، تىنىشتىقتا.
عيلاردا کوشەدى ؛ زات تا ، روح تا کوشەدى . ئارىن ۋاقتى
کوشىرىدى . ئېبىزدىڭ ھڭ مىقىتى دا جۇيرىك كولىگىمىز جەر شا-
رى . ال ، ادامداردى الپ اىتساق ، ولاردىڭ ماھابباتى ، كەگى ،
دوستىق-جاۋىلىرى ، سۇيىسىپەنشىلىگى ئبارى کوشەدى . ولار دارمەنى
جهتكەنۋە ئۆمىت ، ارمانغا ۋەتىلادى . السىزدەن الدىلىككە ، جامان-
نان جاقسىلىققا ، ناداندىقتان عىلىمغا ، بىلمەگەننەن بىلۇڭە ، كە-
دەيدەن بايلىققا قاراي ئۇرۇلى-ئۇرۇلى بۇرائىدىلىمكتاردى باسىپ جەت-
كەنۋەتىرسادى ، ياعنى ، کوشەدى
ال ، ماعان وسى اڭگىمەنى جاز درىپ وترغان کوش كوشىتى-
بىدك اعامىزدىڭ كۇيىسىنەن جاڭلىپ ، بارلىق هل قاعىيدالارىنا
قايشى كەرى قاراي کوشەننەن بولىپ وترماي ما ؟

* * *

جۋان مايلى شاشاسى سقىرلاب ، كۇپتەي بولىپ توينغان
ئېر ئۈمىزى سىنىق كوك تۇز سىيردى كۇن كەشكىرگەن سايىن
ات باۋىرىنا الپ جىلداماداتا ايدادىم . قىسقا قاراي اىلانىپ بارا
جانقان كۇزدىڭ قارا سۇنۇي دا ات وۇستىنەگى مەنى قالىراتاين
دەدى . كاسىپ قۇپپ ، بايۇ جولىسنا تۇسکەن اعامىزدىڭ قىچ-قىچ
قايانغان ئۇنى مەن جەڭگەمىزدىڭ اق قۇيريق شايى دا ھىسکە

جىيى-جىيى كەلە بەرەدى . انه ، باراتىن اۋېلىدىڭ دا توبەسى كورىنە دى . بۇل ئوزى توعىز جولدىڭ تورابىنا اوڈان ارنايى شاعىن بازار اشىپ ، كاسىپ جولىن تاپقان ، بايىغان ، پىسىق جىگىتىردىن سول اراغا ورنالاسترىپ ، وۇراق جولدارعا جۇرەتن ماشىنالارعا ارى-بەرى وتكەندە تۇسەتن دەڭ رەتىنە مال بورلاۋشىلارعا ، ئار ئەتۈرلى زاتتى تولاييم ساتاتىندارعا قولايلىق جاراتىپ بەرگەن بولاتىن . ئۇسوپتىپ ، ئېرى جاعى ئۆكىمەتتىڭ قولداۋىندا ، ئېرى جاعى ئار اۋېلىدىڭ سىرىن قانىق بىلەتن ھېتىلەر تىھىسىلى جەرىن ، مالىن ھلگە كوتەرتىپ قويىپ ھەكتىشى ، ئۇشىنى كاسىپتەن شۇ- عىلدانغاندار بۇل اراداعى ھەلىڭ قاچەتنە قاراي ئىس سىتەگەندىكتەن ۋاقتى وته كەلە ، هل الدىنَا شىعىپ دوڭىگەلەك داۋەتتىلىكە جەتە باستاعان . باسقا قىرپۇئى بارلار دا وسى جەردىن جۇرتالىپ ، درگە تەۋىپ ، كولەمى كەڭىپ ، كۆپ-كۈرىم كەلدى-كەتتى ماشىنا ، اداما- دار كوبەيىپ ، ۋ-شۇ مولايىپ ، داردايى بازار ئىسى شىعا باستاعان . ئېز جىلدا جايلاۋغا كوكتەۋەن كوشەرە ، كۆزدە قىستاۋغا كۆ- شەرەد وسى جەردىن ۇن ، شاي ، تۇز باسقا دا كەرەك-جاراقنى الپ شىعاتىنىبىز . ال ، مەن كەلە جاتقان كوشىلەك اعامىزدىڭ ئۇيى بۇرىنىان ھەكتىك اترەتتە ، ئېزدىڭ ئۇيى مالشىلىقتا بولاتىن . ول اكەمنىڭ ھلە ئەلسىنىڭ بىلەنىڭ بالاسى دا ، جاسى نەداۋىر ئەلكەن بولغانىمەن جولىمىز بىزدەي بولاتىن . ول ئوزى ئېرى مىڭ بولغۇر اق ھەدل جان . ادامان جاقسىلىقىن اىامايىدى . قولىندا بار بولسىن ، جوق بولسىن قوناعۋار . ازداپ كۆي شەرتىپ ، ئان ايتاتىنى دا بار . تۈستەردىڭ توي ، ئازاسىر سياقتى المۆمەتتىك سىتەرەتىنىڭ بارىنە اقلىل قوسىپ ، جاردەمەن اىامايىتىن سايلامىسىز بەلگىلەنگەن قالارنىڭ ئېرى بولاتىن . مەن ورتالاۋ مەكتەپتى مەكتەپكە جاقىن سول ئېگە جاتىپ وقىدىم . ولار وترغان قىستاقلىك ھەكتىك جەرىنىڭ كوبىنە سۇ جەتپەيتىنىكتەن ، اسپانغا تەلمىرەتن دە